

Sidste chance for at forhindre tredje verdenskrig! Webcast-dialog med Schiller Instituttets grundlægger og formand Helga Zepp-LaRouche

ikke korrekturlæst

Torsdag den 3. oktober 2024, EIRNS

HARLEY SCHLANGER: Velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for Schiller Instituttet. Det er torsdag den 3. oktober 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært i dag. Du kan sende os dine spørgsmål og kommentarer via e-mail til questions@schillerinstitute.org eller sende dem til chat-siden.

I dag er det den 3. oktober 2024: I Tyskland er det *Tag der Deutschen Einheit* eller den tyske enhedsdag, og det kommer vi til om lidt, Helga, da du kan bidrage med en ægte eksperts vurdering af, hvad der skete for 34 år siden, og hvordan en stor mulighed gik tabt på det tidspunkt. Men til at begynde med har vi flere spørgsmål fra seere, der reagerer på din advarsel i løbet af de sidste par uger om, at vi er på vej mod en mulig tredje verdenskrig, især i betragtning af den optrapning af kampene, der foregår nu i Sydvestasien, det såkaldte »Mellemøsten«. Det gængse spørgsmål er: Er vi allerede i 3. verdenskrig? Hvis ikke, hvad kan der så gøres for at forhindre den? Og en, der stillede disse spørgsmål, spurgte også: »Hvorfor hepper det amerikanske etablisement på Israel, når det burde være tydeligt, at Netanyahus mål er at bringe USA ind i denne krig mod Iran?«

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Det er et meget godt spørgsmål, for jeg tror, at vi skridt for skridt nærmer os tredje verdenskrig, og jeg tror, at den seneste udvikling, at der var et israelsk angreb på den russiske militærbase i Latakia i Syrien, efter at et iransk fly angiveligt var landet der, viser, at vores advarsler ikke har været det mindste overdrevne. For hvis du nu har et forsøg på at angribe en russisk base i Mellemøsten. Jeg mener, vi er meget, meget tæt på, at andre magter, atomare magter, bliver trukket ind i denne konflikt, og mange, mange eksperter i forskellige lande siger alle de indlysende ting: Nemlig at Netanyahu tydeligvis satser på at kunne trække USA ind i en kamp mod Iran. Biden blev i går spurgt, om USA ville gå med til et israelsk angreb på Irans atomanlæg, og Biden sagde: »Nej.« Men scenariet for optrapning er der allerede helt klart. Man ville få et israelsk modangreb mod måske Irans oliefelter, olieraffinaderier; så ville Iran gengælde det mod Israel, og så ville israelerne ramme Irans atomfaciliteter, fordi hele propagandaen fra en hel fløj af krigshøge har været, at Iran nu er meget tæt på at have sin egen atombombe, måske en eller to uger væk. Det er meget svært at vurdere, men Israel har atomvåben. Og jeg tror, vi er så tæt på en sådan eksplosion.

Hvis den russiske militærbase i Syrien nu bliver angrebet, viser det, hvordan en lille optrapning virkelig kan få de andre atommagter til at involvere sig, hvis optrapningen fortsætter.

Så vi er tæt på Tredje Verdenskrig, det er der ingen tvivl om. Det eneste spørgsmål er, hvorfor USA ikke stopper Israel, for det er meget indlysende, at USA er den eneste magt, der kan gøre det. USA har siden Hamas' angreb på Israel den 7. oktober for et år siden meget hurtigt opbygget en militær tilstedeværelse i hele regionen, i Middelhavet, i Golfen; der er faktisk flere hangarskibsgrupper med destroyere og andre krigsskibe i regionen, naturligvis som en afskrækkelse – jeg siger »afskrækkelse« i anførselstegn – over for Iran. Men

dybest set skaber det en situation, hvor Israel føler, at de kan gøre, hvad de vil, fordi USA ikke stopper dem. Faktisk har USA for nylig givet dem en meget stor sum penge til våbenkøb.

Jeg tror, at det eneste, der kan gøres, er, at hele verden taler imod denne fare. Jeg tror, at fredsbevægelsen i alle lande, i USA og i Europa, må gå på gaden. Der har lige været en demonstration i Berlin med et sted mellem 20-30.000 mennesker. Det er godt, men det er slet ikke nok til at præsentere det stærke budskab, der er brug for. Jeg mener, at landene i det Globale Syd skal sige fra, og det haster, for hvis det kommer til en atomkrig, vil alle være involveret. Og selv om den videnskabelige debat måske ikke er helt afgjort, om en global atomkrig vil blive efterfulgt af en atomvinter, vil det radioaktive nedfald være tilstrækkeligt til at dræbe alle mennesker og sandsynligvis meget af livet i det hele taget på planeten.

Så vi leger virkelig med en utrolig trussel mod menneskehedens eksistens, og jeg tror, at alle – lande i det Globale Syd, fredsbevægelsen i Vesten – skal blive stærkere og stærkere meget, meget hurtigt, for jeg tror, at vi virkelig befinder os i en utrolig stor fare.

SCHLANGER: Du lytter til Helga Zepp-LaRouche: Hun har taget initiativ til et ugentligt møde om fredagen i Den Internationale Fredskoalition. Hvis du kan deltage, er det kl. 11.00 Eastern Time [17.00 CET]. Det har fået større og større betydning, fordi de mennesker, der kommer, får deres stemme hørt.

Helga, vi har fået en e-mail fra en seer fra Brighton i Storbritannien, som spørger, hvorfor USA tager imod råd fra briterne om Ukraine? Han henviser især til dækningen i *The Economist* og *Financial Times*. Men han sagde: »Vi kan ikke engang få vores hangarskibe ud af tørdokken. Hvorfor skulle USA lytte til Starmer eller Lammy?« Med henvisning til premierministeren og udenrigsministeren.

Og i forbindelse med det er der et spørgsmål fra en anden seer i Storbritannien, som spørger: »Hvem træffer de endelige beslutninger om Ukraines anmodning om at bruge amerikanske og britiske missiler til at ramme mål inde i Rusland?«

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, man er nødt til at se på historiens lange linjer for at forstå, hvorfor USA gør det og lytter til briterne igen og igen. Og jeg tror, at svaret skal findes i, at da de amerikanske kolonier udkæmpede den første krig mod kolonialistisk undertrykkelse, nemlig det Britiske Imperium, skal det bemærkes, at den amerikanske revolution var den første antikoloniale krig! Det er vigtigt for at forstå, hvad der kan gøres i dag. Så var det britiske imperium dybest set ikke enig i det, og de forsøgte med alle midler at ophæve det, først med militære midler i krigen i 1812, borgerkrigen, hvor det Britiske Imperium allierede sig med Konføderationen, og så til sidst, da de indså, at kolonien ikke kunne generobres med militære midler, var der en hel indsats fra Fabian Society, fra forskellige andre britiske foretagender, for at overbevise det amerikanske etablissement om, at de skulle adoptere modellen fra det Britiske Imperium for et fælles styre. H.G. Wells skrev om det i sin bog *The Open Conspiracy*, som blev udgivet i 1928, hvor det er beskrevet i detaljer. Og jeg tror, at hvis man ser på, hvordan f.eks. amerikanske præsidenter har vandret tilbage til Storbritannien – dronningen er død nu, men før ville et møde med dronningen være et passende udtryk for politisk styre i det 20. og 21. århundrede, at man stadig har monarkier, hvor nogle mennesker, de blåblodede, aristokraterne, tror, at de er en højere art end almindelige mennesker. Den idé, den idé om at tilhøre en oligarkisk elite, tror jeg på en eller anden måde er indgået i idéen om at styre verden baseret på det særlige angloamerikanske forhold og idéen om den »regelbaserede orden«, som dybest set er et oligarki, der forsøger at bevare overherredømmet over alle institutioner i verden, hvilket tydeligvis ikke længere er muligt, fordi vi har nået en multipolaritet for meget længe siden.

Så jeg tror, at den amerikanske elites tendens til at lytte til briterne skyldes, at det ikke er fremmed for deres egne hensigter, og da briterne er mere erfarne efter flere århundreders kolonialisme, kommer de naturligvis igen og igen med ideer til, hvordan man kan optrappe. Og lige nu var Starmers besøg i Det Hvide Hus den 13. september bare et nyt udtryk for, at det igen og igen er briterne, der ønsker at anspore amerikanerne til at optrappe i denne krig mod Rusland.

Men efter min mening er der en vis tryghed ved det særlige forhold, og det giver en fortælling om den unipolære verden, som styres af angelsfæren. Så jeg tror, det er noget, der kun kan løses ved, at flere mennesker bliver samfundsborgere, ved at flere mennesker tager ansvar for, hvad deres lande gør. Men jeg tror, vi er et sekund før midnat.

SCHLANGER: Og den anden del af det spørgsmål var: »Hvem træffer den endelige beslutning om Ukraines anmodning om at tillade amerikanske og britiske missiler at blive skudt ind i Rusland? Det blev stoppet af Biden på mødet den 13. september og derefter igen i FN, men Blinken og andre sagde, at det stadig er på bordet. Så hvem træffer den endelige beslutning?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, det er denne »kollektive Biden«, som han er blevet kaldt på det seneste, da det stod klart, at folk i hans nærmeste omgivelser, herunder i det demokratiske parti, ikke mente, at han var i stand til at stille op til præsidentvalget igen, så de satte Kamala Harris på den position. Men det rejser naturligvis det store spørgsmål: »Hvem styrer USA?« Og det er ikke kun nu, men i mange år, og folk har altid besvaret det spørgsmål ved at sige, at det er »den dybe stat«. Men jeg tror, det er det permanente bureaukrati, det er folk, som er blevet uddannet til at sidde i disse stillinger. Jeg tror, at valgene er meget mindre vigtige, end folk tror, fordi ideen om at flytte unge ledere, om at pleje folk i stillinger og derefter sørge for, at de er der, især i krisetider, har været navnet på spillet i lang tid. I Frankrig blev det kaldt synarkiet. I USA er det et

permanent bureaukrati.

Og der er kampe: Det ser ud til, at militæret og Pentagon har været hovedårsagen til, at denne beslutning ikke blev annulleret, men i det mindste udskudt. Men der er andre, som presser på, og jeg tror, at udenrigsministeriet spiller en meget fremtrædende rolle. Så den endelige beslutning ser desværre ikke ud til at ligge hos præsidenten.

SCHLANGER: Jeg nævnte i begyndelsen, at det i Tyskland i dag er 34-årsdagen for genforeningen af Tyskland. I havde et arrangement i går, som nu er lagt ud på Schiller Instituttets hjemmeside og YouTube-kanal: »Endnu et skridt tættere på atomart ragnarok – Tyskland har brug for en ny sikkerhedsarkitektur«, som havde et meget ekstraordinært panel og en diskussion. Hvad er dine tanker om, hvorfor dette er så vigtigt et spørgsmål?

ZEPP-LAROUICHE: Det, vi forsøgte at gøre i går, og jeg kan kun opfordre jer, vores seere og lyttere, til at se denne video, fordi det er meget klart, at Tyskland spiller en meget specifik rolle. Folk som Ray McGovern og Scott Ritter var allerede for længe siden af den opfattelse, at hvis Tyskland ikke ville gå med i den nuværende NATO-krigspolitik, så kunne det ikke lade sig gøre. Naturligvis viser den nuværende regering absolut ingen tilskyndelse til at gøre noget andet end det, London og Washington fortæller dem, men det er derfor, vi havde dette ekstra program i går, fordi vi havde den tidligere ambassadør Jack Matlock, som var ambassadør i Moskva på tidspunktet for afslutningen af den kolde krig og den tyske genforening. Han er et øjenvidne, og han talte faktisk utroligt åbent om, hvad han mener om den nuværende politik. Så havde vi Ted Postol, som efter min mening er Vestens førende ekspert, som holdt et hårrejsende oplæg om, hvad en atomkrig vil betyde for Tyskland. Og så havde vi mange andre anerkendte talere fra Frankrig og Tyskland. Alt i alt var det en ekstraordinær åben og virkelig den slags diskussion, som folk ikke kan høre – jeg lyttede i dag til

talerne ved demonstrationen i Berlin, som var meget gode. Men det, folk er nødt til at vide, er, hvad vi præsenterede i går: For jeg er helt sikker på, at hvis folk virkelig fik en sanselig idé om, at hvis der kommer en atomkrig, har Tyskland ikke en snebolds chance i helvede. Det ville fordampe stort set øjeblikkeligt. Og jeg tror, det er det, folk er nødt til at forstå.

Så vi diskuterede det også ud fra spørgsmålet om, hvordan det kunne gå så galt så hurtigt? For kun 34 år siden, i dag, var der den tyske genforening. Det var naturligvis ikke Berlinmurens fald, som skete tidligere, den 9. november 1989, men den 3. oktober var dagen for den officielle traktat, som gav Tyskland de facto suverænitet. Det står i aviserne, at Tyskland har fået ret til suverænitet. Men det blev naturligvis aldrig realiseret politisk. Og dog foreslog vi dengang en løsning, som ville have været det økonomiske udviklingsgrundlag for en fredsorden i det 21. århundrede. Vi kaldte det dengang den produktive trekant. Den blev foreslået af min afdøde mand, Lyndon LaRouche. Og da Sovjetunionen kollapsede i 1991, udvidede vi det til at blive Den Eurasiske Landbro, som var ideen om at forbinde det økonomiske område i Europa, befolknings- og industricentrene, med dem i Asien gennem økonomiske udviklingskorridorer. Og vi præsenterede det for forskellige regeringer. Den eneste regering, der reagerede, var Kina, og jeg vil sige, at hvis man ser på Bælte- og Vej-Initiativet og Den Nye Silkevej i dag, kan man finde mange af de oprindelige ideer i vores forslag fra 1991 eller endda 1989.

Så vi diskuterede, at det var en fantastisk chance! Det, hr. Matlock illustrerede, var, at der ikke var nogen trussel! Sovjetunionen i den sidste periode og det tidlige Rusland var ikke en trussel mod Vesten. Så det ville have været meget nemt at skabe en fredsorden, og den chance blev fuldstændig ødelagt af den virkelig dårlige idé om at udvide NATO mod øst, hvilket der ikke var nogen grund til. Matlock sagde, at det var

østeuropæerne, der krævede at blive en del af NATO. Jeg ved, at mange mennesker siger det, men fra mange, mange kontakter i Letland, Estland, Polen og andre østeuropæiske lande ved jeg, at – jeg mener, selvfølgelig har de til dels historiske grunde – men grunden til, at det skete, er, at mange af lederne i disse lande havde deres karriere i eksil, i Storbritannien, i USA, og så kom de tilbage og blev præsidenter og ministre. Og så faldt alt naturligtvis i tråd med kravet om en udvidelse af NATO.

Så jeg synes, det er en tragedie: For man havde chancen for at skabe en fredsorden, for at overvinde ideen om, at man skal løse konflikter med krig. Og nu er vi på randen af tredje verdenskrig. Så jeg synes, det er legitimt og faktisk helt nødvendigt at se på, hvad der gik galt, og så drage konklusionerne og forsøge at rette op på det, for det er stadig muligt. Den nye økonomiske verdensorden, som er ved at opstå fra landene i det Globale Syd og BRIKS, er den eneste måde, hvorpå vi kan undgå tredje verdenskrig, hvis vi får Europa og USA til at stoppe den geopolitiske konfrontation og begynde at signalere, at de er klar til at samarbejde. Jeg kan ikke se nogen anden vej ud af denne krise.

SCHLANGER: Vi har en opfølgning på Tyskland. »De Grønne og De Liberale [FDP] er gået kraftigt tilbage ved tre nylige delstatsvalg.« Det er de to andre partier, som er en del af den nationale regeringskoalition med Scholz. Og spørgeren siger: »De fortjener at være i tilbagegang.« Men efter hans mening synes de kristelige demokrater [i oppositionen] under Friedrich Merz at have en lignende politik om Ukraine og NATO og EU som koalitionen, og de vil aldrig acceptere en alliance med hverken Wagenknecht-partiet [Bündnis Sahra Wagenknecht] eller Alternativ for Tyskland (AfD). For mig ser det ikke ud til, at der er en løsning. Men hvordan kunne det gå så galt i Tyskland?»

ZEPP-LAROUCHE: [griner] Jeg synes, det er et rigtig godt spørgsmål. Jeg tror, man skal mindst 200 år tilbage for at

finde svaret. For hvordan kunne Tyskland, som var på toppen af den historiske kultur i forhold til den universelle historie, i den tyske klassiske periode, hvordan kunne det gå ned, først til nazitidens rædsler, og så efter et vist opsving efter Anden Verdenskrig, hvor Tyskland gjorde fremskridt i mange henseender, økonomisk, politisk, kulturelt, og nu, hvor det er nede i hullet igen?

Det ville kræve en meget lang diskussion: Jeg tror, at den kulturelle indflydelse fra romantikken, som begyndte at ødelægge den klassiske periode, Schopenhauers pessimisme, ungdomsbevægelserne før Første Verdenskrig, alt dette var påvirkninger, som udhulede den tyske kultur. Men man må ikke glemme, at det var Wienerkongressen, den orden, som blev indført af det internationale oligarki; i en vis forstand havde befrielseskrigene praktisk talt ført til en forening af en nationalstat, baseret på monarki, men et konstitutionelt monarki. Men Wienerkongressen bragte ikke engang det forslag på bordet, som faktisk var blevet udarbejdet af von Stein og Scharnhorst.

Så der er altid dette internationale oligarki. I tilfældet med Wienerkongressen var det briterne, Castlereagh; det var franskmændene, Talleyrand. Der var faktisk en sammensværgelse for at udslette disse ideer fra den franske revolution, men endnu vigtigere den amerikanske revolution, ideerne fra 1789, som den konservative revolution var organiseret imod. Jeg har skrevet flere artikler om det, så hvis du vil læse mere om det, kan du kigge i vores arkiver.

Og det var en stor faktor, men uden briternes rolle i orkestreringen af de forskellige konflikter før Første Verdenskrig ville det naturligvis ikke have ført til Første Verdenskrig, og så var Versailles-traktaten naturligvis så uretfærdig, og den skabte forudsætningen for Anden Verdenskrig. Derefter besættelsen efter krigen og den form for paradigmeskifte, som de bevidst fremkaldte via Kongressen for Kulturel Frihed. Desuden var der en masse lignende

påvirkninger, f.eks. fra Rom-klubben. Så jeg kan kun komme ind på disse forskellige påvirkninger, men vi har forsket meget i det, og det er vigtigt at studere det, for jeg tror, at den eneste måde, hvorpå Tyskland nogensinde kan komme tilbage til sine positive traditioner, er, at vi må genoplive kendskabet til de mest ædle ideer: dem i musikken hos Bach, Haydn, Mozart, Beethoven, Schubert, Schumann, Brahms; i litteraturen, i filosofien, Nikolaus af Cusa, Leibniz, Kepler; i litteraturen, Lessing, Schiller, Goethe, Möricke, Heine. Og inden for videnskaben kan man finde lignende store tænkere, Riemann, Gauss, Einstein: Det skal genoplives! Vi har produceret så meget som folk.

Men vi er blevet angrebet, tror jeg, af det internationale oligarki, netop af den grund. Fordi Wilhelm von Humboldt, som kun var undervisningsminister i en meget kort periode, men som udviklede Humboldts uddannelsessystem, som var og er et af de bedste uddannelsessystemer i verden, fordi hans idé var, at hver elev skulle blive et geni, hver elev skulle have et smukt sind: Hvis det var blevet den politisk generelt accepterede idé, ville oligarkiet være forsvundet.

Så jeg tror ikke, at svaret på dit spørgsmål er enkelt, men man kan finde det, og man kan handle ud fra det.

SCHLANGER: Du lytter til Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren af Schiller Instituttet, og hun ved, hvad hun taler om.

Helga, der er et slags taktisk spørgsmål fra D-, som er aktivist i fredsbevægelsen. Han spørger: »Kan Schiller Instituttet udarbejde en liste over fredsdemonstrationer i USA, Storbritannien og Europa og offentliggøre dem, så vi kan fortælle folk om dem?«

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, vi gør det vedvarende. Jeg kan kun gentage, hvad Harley lige har sagt: Deltag i Den Internationale Fredskoalition, som holder sit næste møde i morgen [kl. 11 ET] kl. 5 centraleuropæisk tid, for det er

altid der, vi diskuterer de mest umiddelbare farer for verdensfreden, og i morgen kan du være sikker på, at vi vil have flere højtstående talere om krisen i Mellemøsten og om situationen i Ukraine. Og til sidst laver vi altid en liste med forslag, og jeg vil med glæde tage dit forslag op om at diskutere på forhånd, så vi kan komme med forslag til, hvad vi skal gøre i den næste periode. For jeg tror, at mellem nu og det amerikanske valg den 5. november og derefter, afhængigt af hvordan det vil gå, indtil den næste præsident er i Det Hvide Hus – og selv da er faren naturligvis ikke ovre – men jeg tror, at perioden mellem nu og det amerikanske valg den 5. november og derefter den nye præsident, der kommer ind i Det Hvide Hus, efter min mening er *den* farligste periode, vi nogensinde har haft i hele menneskehedens historie, og derfor er sådan en liste med demonstrationer helt og aldeles tiltrængt.

SCHLANGER: Og du kan finde invitationen til at tilmelde dig Den Internationale Fredskoalition og få linket til Zoom-opkaldet på [Schiller Instituttets IPC-side](#).

Vi har endnu et spørgsmål fra en kontakt i Afrika, som skriver: »Jeg sætter virkelig pris på, at du taler om vigtigheden af det Globale Syd og BRIKS, vigtigheden af Bælte- og Vej-Initiativet for at overvinde den bevidste underudvikling af det Globale Syd. Hvad tror du, der vil ske på BRIKS-topmødet, og hvorfor tror du, at Macron virker så interesseret i BRIKS, og at franskmændene har bedt om at komme med som observatører?«

ZEPP-LAROUCHE: Macron har tydeligvis brug for noget, for det går ikke så godt for ham i Frankrig, og hvis man ser på hans seneste år i embedet, ville han altid tage på en eller anden spektakulær udlandsrejse, som da han tog til Kina for nogle år siden, og han holdt en smuk tale. Og jeg sagde allerede: »Åh, wow. Hvis han gør det, han lover der, vil det virkelig være en revolution.« Og vores kolleger i Frankrig advarede mig allerede dengang og sagde: »Han er meget dygtig til at holde

smukke taler, men lad os se, hvad han gør.« Og desværre var der ingen opfølgning. Og efterfølgende er Frankrig blevet smidt ud af Vestafrika, stort set for altid.

Så jeg tøver med at lægge for meget håb i den slags udmeldinger. Måske bliver han ikke engang inviteret, for den sags skyld.

Men jeg tror, at BRIKS-topmødet i Kazan bliver supervigtigt, fordi det er det sted, hvor de nu ni BRIKS-lande mødes; der er en liste med, tror jeg, 13 lande, som gerne vil være nye medlemmer, og endnu en anden række af lande, som seriøst ansøger om medlemskab.

Så det vil helt sikkert være en meget stærk demonstration af, at et nyt økonomisk system er ved at tage form. Jeg vil ikke forvente totale mirakler derfra, for først og fremmest er mange af BRIKS-landene under enormt pres og angreb, hvad angår finanspolitik og pengepolitik. Men jeg er også sikker på, at det vil være en demonstration af, at et alternativ baseret på de fem principper for fredelig sameksistens er ved at opstå. Og som jeg sagde før, er vi nødt til at overbevise alle lande i verden om, at i stedet for at bekæmpe denne nye formation, er det en model for samarbejde baseret på lighed, ikke-indblanding i den andens anliggender, respekt for det andet sociale system og forskellige kulturer. Så jeg tror, det vil være en meget kraftfuld intervention, for jeg kan kun forestille mig, at lederne af BRIKS, de lande, der allerede er med i BRIKS, absolut vil stå sammen og udvise det lederskab over for verden, som Vesten desværre mangler fuldstændig på nuværende tidspunkt.

SCHLANGER: Vi fik et spørgsmål fra James H, som henviser til det, du sagde tidligere om, at Israel har angrebet en russisk base i Syrien. Og han siger, at Ukraine og Israel efter hans mening er forbundet i det globale strategiske krigsbillede. Vil du sige noget om det?

ZEPP-LAROUICHE: Ja. For det er meget klart, at både Ukraine og Palæstina-Israel har historiske årsager til konflikterne, som i mange tilfælde går årtier tilbage. Men den måde, det udspiller sig på lige nu, er i begge tilfælde ikke et regionalt anliggende, men en del af den geopolitiske konfrontation mellem de lande, der er allieret i NATO og desværre EU, som insisterer på, at deres unipolære verdensorden, deres såkaldte »regelbaserede orden«, skal forblive den dominerende dynamik i verdenspolitikken. Og dette er rettet mod de lande, der opfattes som lederne af den Alliancefrie Bevægelse, som oplever en renæssance i form af BRIKS, genoplivningen af Bandung-ånden, og derfor, selv om disse to kriser kan se separate og forskellige ud, er det meget tydeligt forbundet, hvis man ser på, hvem der har en interesse i at fremme konflikten, og hvem der bliver kasseret som kanonføde.

SCHLANGER: Som vi nævnte tidligere, har vi det næste møde i Den Internationale Fredskoalition i morgen, Zoom-opkaldet kl. 17.00 centraleuropæisk tid; kl. 11.00 østlig tid. Nogen kommentarer til det?

ZEPP-LAROUICHE: Det er virkelig skræmmende, og hvis man ikke er bange, er man ikke i den virkelige verden. Alle de førende eksperter, vi arbejder med på dette tidspunkt – så ekstraordinære kommentatorer og aktivister som diplomater som Jack Matlock, Ted Postol, Scott Ritter, Ray McGovern. I går havde vi Rainer Rupp og Wolfgang Effenberger, Alain Corvez og mange andre eksperter på IPC-møderne: De er alle overbevist om, at vi er nødt til at skræmme jer endnu mere, for den største fare lige nu er selvtilfredsheden hos størstedelen af befolkningen og propagandamaskinen, som forsøger at fortælle jer: »Åh, der er ingen grund til bekymring. Rusland vil ikke gøre noget. Putin bluffer bare. Hvis han bare opgraderer Ruslands atomare doktrin, skal du ikke bekymre dig, russerne er bange for at gøre noget“: Denne kombination af selvtilfredse mennesker og løgnagtige politiske fortællinger

er den største fare, fordi de er værre end at gå i søvne ind i en potentiel tredje verdenskrig – vi galopperer ind i en! Og nogle mennesker har øjnene vidt åbne, bortset fra at de kigger på deres smartphone i stedet for på virkeligheden!

SCHLANGER: Jeg tror, at det påhviler os alle at sørge for, at vi er logget ind i morgen til IPC-samtalen. Det er kl. 11.00 østlig tid i USA; kl. 17.00 centraleuropæisk tid. Så, Helga, jeg ser frem til at se dig i morgen.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, værsgo at slutte jer til os.